

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Brașov

Serviciul Soluționare Contestații 1

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Brașov

Str. Mihail Kogalniceanu, nr.7 Brașov
Tel: 0268.308.476,
Fax: 0268.547.730
Email: dgrfp.brasov@anaf.ro

DECIZIA NR. 2277

din data de 2020

privind soluționarea contestației formulată de

societatea **X SRL**

înregistrată la D.G.R.F.P Z sub nr. x/2019.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de către A.J.F.P. Z - Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. x/2019, înregistrată la D.G.R.F.P. Z sub nr. x/2019 cu privire la necesitatea reluării procedurii administrative de soluționare a contestației depusă de societatea X SRL, CUI --, cu domiciliul fiscal situat în Mun. --, str. --, nr.--, jud. Z, prin Cabinet de ---, cu sediul profesional în Mun. --, str. --, nr.--, bl.--, sc.--, ap.--.

Întrucât în cauză a fost declanșată procedura de cercetare penală, **prin Decizia nr.x/2011 emisă de fosta D.G.F.P. Z, s-a dispus suspendarea soluționării contestației pentru suma totală de x lei stabilită prin Decizia de impunere nr. X/2011, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală.**

Prin adresa înregistrată la A.J.F.P. Z – A.I.F. sub nr.x/2019, A.J.F.P. Z - Serviciul juridic comunică copia Sentinței penala nr.x/2019 pronunțată de Tribunalul Z și copia Deciziei penale nr.x/2019 pronunțată de Curtea de Apel Z în dosarul x/2015.

Potrivit pct. 10.2 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015:

"10.2 Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art.276 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea, la cererea contestatarului sau a organului fiscal. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatarului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform legii".

Având în vedere situația mai sus redată, în baza prevederilor legale anterior citate, se reia **procedura administrativă de soluționare a contestației formulată de societatea X SRL împotriva Deciziei de impunere nr. X/2011, emisă pe baza**

Raportului de inspecție fiscală nr.X/2011, prin care au fost stabilite obligații fiscale suplimentare de plată în sumă de x lei, reprezentând TVA și accesorii în sumă de x lei și impozit dividende persoane fizice în sumă de x lei și accesorii în sumă de x lei.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în raport de data emiterii **Deciziei de impunere nr. x, respectiv 2011 și data înregistrării contestației la organul emitent în data de 2011**, conform documentelor aflate la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269 și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit.a) coloborat cu art.277, alin. 3 -.4 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare la data reluării procedurii de soluționare a contestației, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Z prin structura specializată, este legal investită să soluționeze cauza.

I. Prin adresa înregistrată la organul fiscal sub nr. x/2011, societatea X SRL, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere X/2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/2011, prin care apreciază că s-au stabilit nelegal și netemeinic obligații fiscale suplimentare și pe cale de consecință solicită anularea actelor respective și exonerarea societății de obligația de a achita obligațiile fiscale stabilite suplimentar, față de criticile expuse și motivele invocate în contestație.

Prin contestație, petenta prezintă următoarele motive:

Bazele impozabile stabilite prin Decizia de impunere și actele de control, la suma de x lei pentru calculul TVA de plată suplimentar și respectiv, x lei pentru calculul impozitului pe dividende stabilit suplimentar de plată, sunt rezultatul cercetărilor efectuate de Poliția Municipiului M - Biroul de Investigarea a Fraudelor.

Potrivit acestor cercetări, s-a reținut că sumele încasate de la cumpărătorii persoane fizice sunt mai mari cu x lei, decât cele înscrise în facturile emise în cazul a șapte livrări de autoturisme și autovehicole second-hand.

Probele invocate de organele de inspecție fiscale, sunt declarațiile date/luate cumpărătorilor persoane fizice care au efectuat achiziții de autoturisme și autovehicole în perioada 2010 - 2010.

Petenta arată că din analiza actelor de control întocmite, a rezultat atât erori de calcul a veniturilor suplimentare stabilite în sarcina societății, cât și lipsa documentelor justificative care să ateste realitatea și exactitatea celor declarate de către cumpărătorii persoane fizice. În concluzie, în sarcina societății au fost stabilite nelegal obligații de plată suplimentare cu încălcarea atât a dispozițiilor Codului fiscal - Legea nr.571/2003, Cod de procedură fiscală - OG nr.92/2003, Norme metodologice - HG nr.44/2004, cât și a dispozițiilor Codului civil și a Codului de procedură penală..

Referitor la calcularea TVA suplimentar de plată petenta arată că organele de inspecție fiscală au ignorat dispozițiile Normelor reglementate de HG nr.44/2004, privind aplicare art.140 din Codul fiscal, referitoare la procedeul sutei mărite, respectiv că nu sa luat în vedere că veniturile încasate și neînregistrate în sumă de x lei, reprezintă un preț final, adică include și TVA-ul și în mod nelegal aplică cota de TVA la acest venit ipotetic, în loc să-l deducă conform normelor, rezultând pe această cale o taxă pe valoare adăugată supraevaluată de la x lei la x lei, adică o taxă în plus de plată de x lei la care se adaugă dobânzile/majorările și penalitățile aferente.

Cu privire la calcularea impozitului pe dividende, petenta susține că organele de inspecție fiscală au procedat nelegal la majorarea venitului ipotetic încasat de x lei cu titlu de bază impozabilă la suma de 108.809 lei fără a da explicații din ce provine această majorare și pe cale de consecință la stabilirea unui impozit pe dividend de x lei, față de x lei legal stabilit ($x \text{ lei} \times 16\% = x \text{ lei}$).

Referitor la diminuare pierderii fiscale cu suma de x lei, petenta precizează că suma respectivă a fost stabilită de organele de inspecție fiscală pe baza unor declarații date de persoanele fizice cumpărători ai autoturismelor second hand, care nu întrunesc calitatea de document justificativ întrucât societatea a emis facturi fiscale pe numele cumpărătorilor, la data achiziției nu s-au înregistrat plângeri privind necorelațiile existente între prețul plătit și cel înscris în facturile de achiziție, declarațiile acestora sunt inconsecvente și nu conțin date certe, cumpărătorii nu au probat deținerea și plata sumelor pretinse prin declarații, majoritatea declaranților se limitează în a face un portret robot persoanei careia i-au făcut plata.

Având în vedere motivele expuse, societatea solicită anularea Deciziei de impunere nr. 2011 și a Raportului de inspecție fiscală nr.2011.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X/2011 emisă pe baza Raportul de inspecție fiscală nr. 2011, organele de inspecție fiscală au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată în sumă totală de x lei, compusă din

- TVA în sumă de x lei;
- majorări de întârziere aferente TVA în sumă de x lei;
- impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de x lei;
- majorări de întârziere aferente impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de x lei;

Din Decizia de impunere nr. X/2011 emisă de A.J.F.P. Z (fosta D.G.F.P. Z) – Activitatea de Inspecție Fiscală, se rețin următoarele constatări :

Pentru perioada 2008 - 2010 a fost emisă decizie de reverificare, comunicată societății, având în vedere că au apărut date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor, respectiv documente obținute ca urmare a cercetărilor efectuate de Poliția Municipiului M - Biroul de Investigare a Fraudelor, de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare.

Astfel în urma cercetărilor efectuate de Poliția Municipiului M - Biroul de Investigare a Fraudelor rezultă că cumpărătorii au plătit o sumă mai mare de bani către administratorul societății decât suma înscrisă în facturile emise (x facturi emise), rezultând o bază suplimentară pentru TVA în sumă totală de x lei, fapta descrisă în Procesul verbal încheiat la data de 2011 și consemnat de administratorul societății.

Astfel organele de inspecție fiscală au avut în vedere prevederile art. 137. alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv că baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

- pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 137. alin. (1) lit. b) și c) din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni, respectiv art. 140 din

Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru venitul neînregistrat în evidența contabilă, respectiv suma de x lei.

Drept urmare echipa de inspecție fiscală, a procedat la colectarea TVA aferent sumei neînregistrate, astfel rezultând un TVA suplimentar de plată în sumă de x lei.

La TVA stabilit suplimentar au fost calculate, în conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală dobânzi/majorări de întârziere în sumă totală de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei.

Totodată având în vedere constatările organelor de cercetare penală, echipa de inspecție fiscală a stabilit că conform art.7 pct.12 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare se consideră dividend din punct de vedere fiscal o distribuție în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, în acest context suma de x lei încasată de administratorul societății se consideră dividend net pentru care s-a stabilit suplimentar impozit pe dividende în sumă totală de x lei, potrivit art.67 alin. 1 din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

În conformitate cu art. 119, art.120 și art. 120¹ din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare pentru impozitul pe dividende stabilit suplimentar au fost calculate dobânzi/majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei.

III. Luând în considerare constatările organului fiscal, susținerile societății, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Z prin prin structura specializată, se mai poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care instanța penală s-a pronunțat definitiv cu privire la cuantumul obligațiilor fiscale datorate de petenta, iar hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor de soluționare competente cu privire la sumele cu care A.J.F.P. Z (fosta D.G.F.P. Z) s-a constituit parte civilă.

În fapt, în urma verificărilor efectuate la societatea X SRL, organele de inspecție fiscală pentru perioada 2008 - 2010 au emis o decizie de reverificare, comunicată societății, având în vedere că au apărut date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor, respectiv documente obținute ca urmare a cercetărilor efectuate de Poliția Municipiului M - Biroul de Investigare a Fraudelor, de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare.

Astfel în urma cercetărilor efectuate de Poliția Municipiului M - Biroul de Investigare a Fraudelor rezultă că cumpărătorii au plătit o sumă mai mare de bani către administratorul societății decât suma înscrisă în facturile emise (x facturi emise), rezultând o bază suplimentară pentru TVA în sumă totală de x lei, fapta descrisă în Procesul verbal încheiat la data de 2011 și consemnat de administratorul societății.

Totodată având în vedere constatările organelor de cercetare penală, echipa de inspecție fiscală a stabilit că conform art.7 pct.12 din Legea nr.571/2003 privind Codul

fiscal cu modificările și completările ulterioare, se consideră dividend din punct de vedere fiscal o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, în acest context suma de x lei încasată de administratorul societății se consideră dividend net pentru care s-a stabilit suplimentar impozit pe dividende în sumă totală de x lei, potrivit art.67 alin. 1 din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Pentru sumele stabilite suplimentar, echipa de inspecție fiscală în conformitate cu art. 119, art.120 și art. 120¹ din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, a calculat obligații fiscale accesorii în sumă totală de 20.601 lei.

Prin contestația depusă societatea solicită anularea Deciziei de impunere nr. 2011 emisă pe baza Raportului de inspecție fiscală nr.2011 având în vedere că bazele impozabile stabilite prin decizia de impunere contestată sunt rezultatul cercetărilor efectuate de Poliția Municipiului M - Biroul de Investigarea Fraudelor, probele invocate sunt declarațiile date/luate cumpărătorilor persoane fizice care au efectuat achiziții de autoturisme și autovehicule în perioada 2018 - 2010, rezultând atât erori de calcul a veniturilor suplimentare stabilite în sarcina societății, cât și lipsa documentelor justificative care să ateste realitatea și exactitatea celor declarate de către cumpărătorii persoane fizice.

Analizând actele și lucrările dosarului, se rețin următoarele :

Prin Decizia nr.843 din data de 30.11.2011, emisă de către A.J.F.P. Z, s-a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de către societatea X SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X/2011 emisă pe baza Raportul de inspecție fiscală nr. 2011, până la soluționarea definitivă a cauzei penale, în care contestatarul a fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr.2011 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Z.

Prin adresa nr.x/2019 Administrația Județeană a Finanțelor Publice Z – Activitatea de Inspecție Fiscală a înștiințat Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Z - Serviciul Soluționare Contestații cu privire la finalizarea cercetărilor penale privind pe inculpații Y în calitate de administrator și societatea X SRL, în cauză fiind emisă de Tribunalul Z Sentința penală nr.x din 2018, rămasă definitivă prin Decizia penală nr.x din 2019 emisă de Curtea de Apel Z – Secția Penală.

Prin Sentința penală nr.x din 2018 din dosarul x/2015, Tribunalul Z a soluționat, atât latura penală cât și acțiunea civilă formulată de către A.N.A.F – D.G.R.F.P. Z - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Z, dispunând următoarele:

- în baza art. 386 al. 1 C.pr.pen., schimbarea încadrării juridice a faptelor de evaziune fiscală în formă continuată, pentru care inculpații Y și S.C. X S.R.L, M au fost trimiși în judecată, din infracțiunile prevăzute de art. 9 al. 1 lit. b din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art.41 al. 2 C.pen, din 1969 (7 acte materiale), cu aplicarea art.5 C.pen., și art. 9 al. 1 lit. c din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 al. 2 C.pen. din 1969 (12 acte materiale), cu aplicarea art. 5 C.pen., în câte o singură infracțiune de evaziune fiscală, în formă continuată, prev. de art. 9 al. 1 lit. b și e din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 al. 2 și art. 42 C.pen. din 1969 (18 acte materiale), cu aplicarea art. 5 C.pen și în câte o infracțiune de evaziune fiscală, prev. de art. 9 al.1 lit. b din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 5 C.pen.;

- admiterea cererii de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul Y și în consecință, în baza art. 386 al. 1 C.pr.pen., schimbarea încadrării juridice a faptelor de „evaziune fiscală”, pentru care inculpatul Y a fost trimis în judecată, din x (x) infracțiuni de evaziune fiscală, prev. de art. 9 al. 1 lit. a din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 5 C.pen., într-o singură infracțiune de evaziune fiscală, în formă continuată, prevăzută de art. 9 al. 1 lit. a din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 al. 2 și art. 42 C.pen. din 1969 (x acte materiale), cu aplicarea art. 5 C.pen. în baza art. 9 al. 1 lit. b și c din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 al. 2 și art. 42 C. pen. din 1969 (x acte materiale), cu aplicarea art. 5 C.pen.;

- condamnarea inculpatului Y, la pedeapsa de x (x) ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 al. 1 lit. a teza II, b și c C.pen, din 1969, pe o perioadă de 1 an, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electiv publice, dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi administrator, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în forma continuată;

- în baza art. 9 al. 1 lit. a din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 al. 2 și art 42 C.pen, din 1969 (x acte materiale), cu aplicarea art. 5 C.pen., condamnarea inculpatului Y la pedeapsa de x (x) ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 al. 1 lit. a teza II, b și c C.pen. din 1969, pe o perioadă de 1 an, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electiv publice, dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi administrator, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată. În baza art. 33 lit. a și art. 34 al. 1 lit. b C.pen. din 1969, cu aplicarea art. 35 al. 3 C.pen. din 1969 și art. 5 C.pen., din pedepsele de mai sus, aplică inculpatului Y pedeapsa cea mai grea, aceea de 2 (doi) ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 al. 1 lit. a teza II, b și c C.pen. din 1969, pe o perioadă de 1 an, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electiv publice, dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi administrator. În baza art. 66 C.pen. din 1969, cu aplicarea art. 6 C.pen., executarea pedepsei complementare va începe după executarea pedepsei închisorii în baza art. 71 al. 1 și 2 C.pen. din 1969, cu aplicarea art. 5 C.pen., interzice inculpatului Farkaș Josif exercitarea drepturilor prev. de art. 64 al. 1 lit. a teza II, b și c C.pen, din 1969, ca pedeapsă accesorie, de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la terminarea executării pedepsei, și în baza art. 81 C.pen. din 1969, cu aplicarea art. 5 C.pen., dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului Y și, în baza art. 82 al 1 și 3 C.pen. din 1969, cu aplicarea art. 5 C.pen., stabilește pentru inculpat termen de încercare de 4 (patru) ani, care se socotește de la data rămânerii definitive a hotărârii, în baza art. 71 al. 5 C.pen. din 1969, cu aplicarea art. 5 C.pen., pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, dispune suspendarea executării și a pedepsei accesorii. Atrage atenția inculpatului Y asupra dispozițiilor art 83 C.pen. Din 1069;

- în baza art. 9 al. 1 lit b și c din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 al. 2 și art. 42 C.pen. din 1969 (x acte materiale), art. 53/1 al. 1, 2 și al 3 lit. e C.pen, din 1969, art. 71/1 al 1, 2 C.pen. din 1969, art. 71/7 al. 1 și 3 C.pen. din 1969 și art. 5 C.pen., condamnarea inculpatei S.C. X S.R.L. M, având ca asociat unic și administrator pe Y, reprezentată de mandatară W, domiciliată în mun--, str. --, nr. --, jud. Z, prin lichidatorul judiciar QSPRL, cu sediul în mun. --, str. --, nr. --, bl.--, sc. --, ap.--, jud, Z, la pedeapsa de x lei amendă penală și pedeapsa complementară a afișării în extras a hotărârii de condamnare la ușa instanței și la sediul Consiliului local al Municipiului M, pe o perioadă de x luni, după rămânerea definitivă a hotărârii, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată;

- în baza art. 396 al. 1 și 5 C.pr.pen., raportat la art. 16 al, 1 lit. a C.pr.pen., achitarea inculpaților Y și S.C. X S.R.L. pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 al. 1 lit, b din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art, 5 C.pen. în baza art. 19, cu aplicarea art. 25 al. 1 și art. 397 al. 1 C.pr.pen., raportat la art. 998 și 1003 C.civ. (în vigoare la data săvârșirii faptelor);

- admiterea în parte a acțiunii civile formulate de partea civilă Statul Român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală Regională al Finanțelor Publice Z, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Z, și în consecință, obligarea inculpaților Y și S.C. X S.R.L., în solidar, să plătească acesteia suma de x lei despăgubiri civile, din care x lei TVA, x lei impozit pe dividende, x lei impozit pe profit și x lei obligații fiscale accesorii calculate până la data de 2018, cu accesoriile aferente, până la data plății efective a debitului;

- în baza art. 19, cu aplicarea art. 25 al. 1 și art. 397 al. 1 C.pr.pen., raportat la art. 1357 și 1381 C.civ., admiterea în parte a acțiunii civile formulate de partea civilă Statul Român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală Regională al Finanțelor Publice Z, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Z, și în consecință obligarea inculpatului Y să plătească acesteia suma de x lei despăgubiri civile, din care x lei contribuție asigurări sociale de sănătate (CASS), x lei impozit pe venit și x lei obligații accesoriile calculate până la data de 2018, cu accesoriile aferente până la data plății efective a debitului;

Pentru a pronunța această soluție Tribunalul Z a reținut următoarele:

„În fapt, prin actul de sesizare s-a reținut că, în data de 2010, organele de poliție din cadrul Poliției Municipiului M - Biroul de Investigare a Fraudelor s-au sesizat, din oficiu, cu privire la săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 al.1 lit. a din Legea nr.241/2005, constând în aceea că, în perioada 2000-2010, numitul Y deși era unic asociat și administrator al S.C. X S.R.L., a achiziționat și comercializat în nume propriu 19 autovehicule, sustrăgându-se astfel de la plata TVA-ului și a impozitului pe profit. În consecință, în cauză s-a format dosarul penal nr.x/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria M, care, în data de 2011. a fost declinat în favoarea Parchetului de pe lângă Tribunalul Z, unde a fost înregistrat sub nr. 2011.

.....

În continuare, s-a arătat că, prin adresa nr. Xx din 2011, s-a solicitat D.G.F.P, Z calcularea prejudiciului cauzat bugetului consolidat al statului prin omisiunea înregistrării în evidențele contabile ale inculpatei S.C. X SRL a tuturor veniturilor realizate, iar prin adresa nr. x/2011 a fost înaintat procesul-verbal nr. x/2011 încheiat la S.C. X S.R.L., conform căruia, societatea nu a înregistrat venituri în sumă totală de x lei, cauzând bugetului consolidat al statului un prejudiciu total de x lei, din care TVA suplimentar în suma de x lei, la care se adaugă majorări în sumă de x lei și penalități în sumă de x lei și impozit dividende în sumă de x lei, la care au fost calculate majorări întârziere în sumă de x lei și penalități în sumă de x lei.

S-a reținut că, în raportul întocmit de către inspectorul antifraudă din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Z s-a stabilit că, prin comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit b din Legea nr. 241/2005, constând în înregistrarea celor x facturi fiscale, în care s-a menționat în fals ca fiind încasate sume mai mici decât cele primite în realitate, a fost cauzat bugetului consolidat al statului un prejudiciu total de x lei și se compune din TVA în sumă de x lei și impozit pe dividende în sumă de x lei, inculpatul Y contestând concluziile raportului de constatare, fiind admisă cererea sa de efectuare a unei expertize contabile.

Astfel potrivit raportului de expertiză judiciară înregistrat sub nr. x/2015 și a suplimentului nr.1 din 2015 la acest raport, întocmite în cauză de către expertul N, cu

participarea expertului parte H, diferența neînregistrată în contabilitatea inculpatei S.C. X S.R.L. este în valoare de x lei, iar prejudiciul cauzat, bugetului consolidat al statului prin omisiunea înregistrării tuturor veniturilor obținute este în valoare de x lei constând în TVA în sumă de x lei și impozit pe dividende în sumă de x lei, la care se adaugă obligații fiscale accesorii în valoare de x lei.

.....

Văzând concluziile expertizei, prezentate mai sus, instanța constată că, prejudiciul cauzat de inculpat prin săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 al. 1 lit. a din Legea nr. 241/2005, este în sumă totală de x lei care se compune din: CASS - x lei, dobânzi și majorări de întârziere CASS - x lei, penalități de întârziere CASS -x lei, impozit.pe venit - x lei, dobânzi și majorări de întârziere impozit pe venit - x lei, și penalități de întârziere impozit pe venit – x lei. Această sumă reprezintă prejudiciul cauzat prin nedeclararea de către inculpatul Y a veniturilor realizate din cumpărarea și revânzarea a unui nr. de x autovehicule, ascunzând sursa impozabilă aferentă anilor fiscali 2005 - 2011, obligație ce trebuia îndeplinită, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai, inclusiv, a anului următor celui în care a realizat veniturile, obligațiile fiscale accesorii, fiind calculate, până la data de 2018.

Din același raport de expertiză contabilă, rezultă că, prejudiciu cauzat bugetului statului prin înregistrarea în contabilitatea S.C. X S.R.L. a celor x facturi fiscale arătate în rechizitoriu, deci cu excepția facturii fiscale privind pe martora Q, care potrivit declarației a achitat suma ce era trecută și în factura fiscală, este în sumă totală de x lei, care se compune din: TVA suplimentar – x lei, dobânzi și majorări de întârziere TVA - x lei, penalități de întârziere TVA -x lei, impozit pe dividende. - x lei, dobânzi și majorări de întârziere impozit pe dividende - x lei și penalități de întârziere impozit pe dividende x lei.”

Soluția pronunțată de Tribunalul Z a fost menținută de Curtea de Apel Z – Secția Penală prin Decizia penală nr. x/2019 prin respingerea apelului declarat de A.N.A.F. - D.G.R.F.P. Z - A.J.F.P. Z în calitate de parte civilă, respectiv Curtea de Apel Z a reținut că „modul în care tribunalul a soluționat, acțiunea civilă este corect, fiind pe de o parte consecința modului de soluționare a acțiunii penale, iar pe de altă parte a ținut seama de raportul de expertiză întocmit în cauză.

În consecință, în baza art. 421 pct. 1 lit. b din Codul de procedură penală, curtea va respinge, ca nefondat, apelul declarat de partea civilă Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Z - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Z împotriva Sentinței penale nr. x din 2018 a Tribunalului Z, pe care o va menține.”

Astfel se reține că instanța prin Sentința penală nr. x/2018 pronunțată de Tribunalul Z, rămasă definitivă prin Decizia penală nr. x/2019 emisă de Curtea de Apel Z în dosarul x/2015, s-a pronunțat asupra sumelor rămase ca datorate de inculpații Y și societatea X SRL, respectiv în solidar, să plătească suma de x lei despăgubiri civile, din care x lei TVA, x lei impozit pe dividende, x lei impozit pe profit și x lei obligații fiscale accesorii calculate până la data de 2018, cu accesoriile aferente, până la data plății efective a debitului, și obligarea inculpatului Y să plătească suma de x lei despăgubiri civile, din care x lei contribuție asigurări sociale de sănătate (CASS), x lei impozit pe venit și x lei obligații accesoriile calculate până la data de 2018, cu accesoriile aferente până la data plății efective a debitului.

În drept, potrivit prevederilor art. 277 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 277. - (4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor de soluționare competente, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă”.

De asemenea, Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, adoptat prin Legea 134/2010 prevede:

„Art. 430. -(1) Hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată.

(2) Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă. [...]

Art. 431. -(1) Nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect.

(2) Oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă.

Art. 432 Excepția autorității de lucru judecat

Excepția autorității de lucru judecat poate fi invocată de instanță sau de părți în orice stare a procesului, chiar înaintea instanței de recurs. Ca efect al admiterii excepției, părții i se poate crea în propria cale de atac o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată.

Art. 433 Puterea executorie

Hotărârea judecătorească are putere executorie, în condițiile prevăzute de lege.”

Potrivit prevederilor legale invocate reiese că în situația în care pe rolul instanței penale a existat un dosar penal, hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor de soluționare competente, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că, potrivit doctrinei, puterea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești semnifică faptul că o cerere nu poate fi judecată în mod definitiv decât o singură dată *“bis de eadem re ne sit actio”*, iar hotărârea pronunțată este prezumată a exprima adevărul și nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărâre *“res iudicata pro veritate habetur”*.

De asemenea se reține că practica judiciară și doctrina, au fost constante în a aprecia ca puterea de lucru judecat nu este limitată la dispozitivul hotărârii, ci ea se întinde și asupra considerentelor hotărârii, care constituie susținere necesară a dispozitivului, făcând corp comun cu aceasta.

Așadar, având în vedere cele ce preced, se reține că din moment ce aceeași problemă depusă judecătii într-un litigiu dintre aceleași părți a fost soluționată irevocabil pe cale incidentă sau pe fond într-un anumit sens, rezultă că acest aspect reținut de instanța penală, și anume că prin Sentința penală nr.x/2018 pronunțată de Tribunalul Z, și rămasă definitivă prin Decizia penală nr.x/2019 emisă de Curtea de Apel Z, instanța sa pronunțat pe latura civilă asupra sumelor datorate de **inculpații Y și societatea X SRL, respectiv în solidar, să plătească suma de x lei despăgubiri civile, și inculpatului Y să plătească suma de x lei despăgubiri civile**, cu accesoriile aferente până la data plății efective a debitului, dobândit putere de lucru judecat și în mod legal, trebuie avut în vedere de organul de soluționare a contestațiilor.

Astfel, organul de soluționare a contestației ia act de soluția pronunțată de instanța penală, și în temeiul prevederilor art. 276, alin.6 și art. 279, alin. 1 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu cele ale pct. 9.3, 9.4 și 11.1, lit. c) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015, constată ca fiind rămasă fără obiect contestația formulată de petenta pentru suma de x lei, reprezentând TVA și accesorii în sumă de x lei, și impozit dividende persoane fizice în sumă de x lei și accesorii în sumă de x lei.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 277 alin. (4) și art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu prevederile pct. 9.3, 9.4 și 11.1 lit. c) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015, art. 430, art. 431 și art. 432 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de către societatea X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. X/2011, emisă pe baza Raportului de inspecție fiscală nr.X/2011, prin care au fost stabilite obligații fiscale suplimentare de plată în sumă de x lei, reprezentând TVA și accesorii în sumă de x lei și impozit dividende persoane fizice în sumă de x lei și accesorii în sumă de x lei, **în cauză constatându-se “autoritatea de lucru judecat”**, instanța stabilind ca dl. Y și societatea X SRL, respectiv în solidar, să plătească suma de x lei despăgubiri civile, și dl. Y să plătească suma de x lei despăgubiri civile, cu accesoriile aferente până la data plății efective a debitului.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z în termen de 6 luni de la data comunicării, conform prevederilor art. (11) din Legea nr. 554/2004 privind Contenciosul administrativ.